Ferdinand Fořt se ve své bakalářské práci zaměřil na zcela nezpracované téma kinematografie v období politického, společenského a kulturního přerodu, tedy na změny, které vznikly v souvislosti s procesem federalizace státu, tak jak proběhl na počátku roku 1969. Než se diplomant věnuje samotnému procesu federalizace a jejím dopadům na kinematografii, popisuje historický kontext roku 1968, tedy zejména kroky, které vedly k federalizaci státu. Stěžejní část práce se věnuje detailnímu popisu postupů, kterým bylo plánované a realizováné rozdělení kinematografie na federálních principech. Práci si neusnadňuje a sleduje všechny linie tohoto procesu, byť by šlo i o nerealizované opatření či sporná místa. Třetí část práce je věnována Svazu československýchfilmových a televizních umělců, jeho rozdělení v souladu s federalizací a následnému zrušení. Po takto přehledném zmapování celé situace a všech dílčích změn nás autor uvádí do nové situace Československé federální kinematografie a přehledně mapuje organizační změny v kinematografii na počátku normalizace, nástup Jiřího Purše a částečný návrat k centralizaci.
Na práci Ferdinanda Fořta je cenné zejména to, že vychází z důkladného a poctivě vedeného primárního výzkumu, a to i v nezpracovaných fondech, který odhalil mnoho nových informací o filmovém průmyslu a kulturní politice v převratném a převratovém období, stejně jako institucní a legislativní základ nastupující normalizační kinematografie. Některé materiály, které takto odhalil, doporučuji k publikování v edici časopisu Iluminace. Student, zároveň navštěvující Právnickou fakultu, je také schopen přesné interpretacejednotlivých legislativních opatření a jejich zprostředkování filmovědnému diskursu. Práce je tedy po všech stánkách přínosná a není důvodu proč ji nedoporučit k obhajobě. Navrhuji hodocení výborně.